

נגד

שר הבטחון ואח'

שופטים:הנשיא לנדוי, יהודה כהן, שילה. החלטה - השופט שילה
עו"ד:עו"ד גב' פ. לנגר לעותרים, עו"ד גב' ד. כניש למשיבים

מראה מקום פד"פ"ד ל" (2) 622

מראה מקום:פורסם במאגר התקצירים של סביר - כרך י"ט,חוברת 17, עמוד 267
תמצית התקציר:הפקעת מקרקעין בגדה

גוף התקציר:(התנגדות לצו על תנאי - הצו בוטל). שנים עשר העותרים, רובם תושבי קלקיליה, שנים
מהם מתו לפני הגשת העתירה אך הם "התומים" על תצהירים כשעורכת הדין לנגר מאשרת את חתימתם,
ואחד מהם ברור שהוא לא חתם אלא בנו חתום בשמו ואיש אינו ידוע אם הוסמך לכך, פנו לבג"צ בעתירה
נגד שר הבטחון שענינה הפקעת מקרקעין לצורך כביש כמסע קלקיליה שכם. עתירת העותרים נדחתה.
בג"צ ציין בחומרה את העובדה שעו"ד לנגר אישרה בתצהיר כי ביום פלוני הופיעו בפניה האנשים שזיהו
את עצמם ע"י תעודות זהות ובחלקם מוכרים לה באופן אישי, כאשר מתברר ששניים מתו מזמן ואחד מהם
כלל לא הופיע אלא בנו הופיע. בג"צ גם קבע כי העותרים הגזימו בתצהיר ונתנו עובדות בלתי נכונות. כיון
שכל העותרים באו ביחד וחתמו יחדיו על התצהירים, די בכך שחלק מהם הצהירו הצהרות כוזבות כדי
שעובדה זו תפגע בכולם. מכאן שיש לדחות את העתירה מחמת היסור נקיין כפיים של העותרים. כמו כן
השהו העותרים את הגשת עתירתם עד לאחר שינוי פני השטח על ידי המשיבים וגם מחמת השהיו יש
לדחות את העתירה. ברם גם לגוף העתירה אין לה יסוד.

הפגיעה במקרקעין היא מזערית והתועלת שתצמח לכל האזור רבה לאין שעור לעומת הפגיעה בעותרים.
הם אף ציינו במפורש שהבעיה שלהם איננה הפגיעה בהם ובי אפילו ירושתו הרבה נין והפקעה הם
מתנגדים לה. לטענתם יקל הכביש על האחוזות יהודיות העומדת לקום במקום ולכך הם מתנגדים. ברם אין
יסוד לטענות העותרים לא נגד דרך הרכישה של המקרקעין ולא נגד מטרת הרכישה. בשני המישורים
האלה נהגו המשיבים לפי החוק הבינ"ל ולפי החוק הקיים בשטח מן התקופה הירדנית. ב"כ העותרים
מסתמכת על אמנת האג הרביעית ובג"צ כבר יצא במספר פסקי דין מתוך הנחה שאמנה זו חלה על מעמד
המינהל בשטחים של יהודה ושומרון ובזאת תקפותה של חקיקה ישראלית לאורכה. דן לפי אמנת האג ודן
לפי החוק הירדני החל בשטח אין לומר כי צו ההפקעה ניתן שלא כדין.

אשר למטרת הרכישה - בבר ומסק שגם המטרה הדמוגרפית היא ענייני בטחון וגמורה אחרת, בנון מטרת
התנחלות היא משנית לצורכי הבטחון כי אז ההפקעה הינה בתוקף ומאידך כאשר צורכי התנחלות הם
המטרה הראשונית וצורכי הבטחון הם רק משניים לא אושרה ההפקעה. בענינו יש לומר כי צרכי הבטחון
הם המטרה הדמוגרפית של סלילת הכביש. מדובר בקטע כביש אחיד בחזן מערב-מזרח הבא לחבר את
כביש ראש העין קלקיליה אל כביש קלקיליה שכם בצורה של עקיפת העיר קלקיליה. כביש זה הוא אחד
מרישת הכבישים האזוריים העוברים את יהודה ושומרון לאורכה ולדחובה. יש להניח כי רשויות הבטחון
שנטלו על עצמם משימת תכנון וביצוע רשת כבישים זו, שעלותה מגיעה לסכומים אדירים, לא עשו זאת
מסעמים של הקלה על התעבורה האזורית וכי השיקול הראשוני היה ההיבט הצבאי למקרה של מלחמה
כאשר יהיה צורך בהעברת גייסות לאורך ולרוחב יהודה ושומרון. כבישים רחבים, ישרים וקצרים שלא
יעברו בתוך ישובים הם בעימות מלחמה גם איסטרטגי בעל חשיבות ראשונית. השיקול הצבאי יש לו
חשיבות רבה גם בעימות רגיעה כאשר לא אחת אובלסיה מסוימת מתנחלת לתנועה אנשי צבא וגם
לתנועה של אזרחים העוברים בתוך מקומות ישוב או בסמוך אליהם. המסקנה היא כי שיקולים צבאיים
ובטחוניים היו השיקולים הדמוגרפיים בבחירת התוואי ולפיכך אין מטול בו.

(בפני השופטים: הנשיא לנדוי, יהודה כהן, שילה. החלטה - השופט שילה. עו"ד גב' פ. לנגר לעותרים,
עו"ד גב' ד. כניש למשיבים).